

българскитѣ работи и заявява за народността си прѣзъ 1849 г. така: „Я Македонскій болгаринъ, славянинъ, Атонско-Зографскій монахъ, студентъ Кіевской Духовной Академіи“ (Пакъ тамъ стр. 27).

По-късно, прѣзъ 1852 г., въ книгата си *Прѣмѣтскон писмо отъ българина къ грѣкъ*, Натанаилъ излиза открито като българинъ да се бори противъ грѣцкитѣ посегателства въ българскитѣ земи и особено въ неговия роденъ край, Скопско. Срв. по-горѣ № 113.

1839 г.

№ 123.

Македония.

Единъ отъ най-внимателнитѣ пжтешественици прѣзъ Македония въ първата половина на XIX в. е билъ учениятъ естествоизпитателъ Гризебахъ, професоръ въ Гьотингенския университетъ. Той пжтувалъ прѣзъ 1839 год. Покрай флората, главенъ прѣдметъ на неговото пжтуване, интересували сж го отчасти и народитѣ, що населяватъ полуострова, и тѣхнитѣ езици. Той е далъ кратко и прѣгледно разпрѣдѣление на народноститѣ по езикъ. Тукъ се привеждатъ редоветѣ, които засѣгатъ езиковната граница между грѣци, българи и сѣрби:

„На 24 юни, казва Гризебахъ, въ 6 часѣтъ сутринята трѣгнахъ отъ Солунъ и съ четириконна пощенска кола ударихъ по пжтя за Воденъ. Небето бѣше ясно и горещината доста ярка още въ тоя ранъ часъ. Прѣдъ Вардаръ-капия срѣщнахме множество групи селяни въ българска носия, които идѣха въ града да продаватъ своитѣ произведения. Отъ Солунъ на западъ вече не се слуша грѣцки езикъ, защото отъ тукъ та до албанскитѣ гранични планини живѣятъ българи. Споредъ даннитѣ, които събрахъ, границитѣ на главнитѣ езици, които се говорятъ въ Румелия сж приблизително слѣднитѣ. Грѣцкиятъ езикъ заема току-речи сжщитѣ области, дѣто прѣзъ древнитѣ времена се е говорило елински, именно въ Морейския полуостровъ та до Епиръ и Македония, въ Архипелага и припадащитѣ му азийски и европейски брѣгове. Въ наше врѣме сѣ грѣцки се приказва въ южна Албания на югъ отъ Янина; отъ тамъ сѣверната граница на грѣцкия езикъ върви по планинската верига между Теса-